

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 5 Stycznia v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data z *St. Petersburga*, Gazety Senackiej, jest dnia 27 grudnia r. z.

z Bożey Łaski

MY ALEXANDER PIERWSZY,

CESARZ i SAMOWŁADCA WSZECZ ROSSYY

it. d., it. d., it. d.,

Pragnąc dla NASZYCH wiernych poddanych uczynić wszelkie, jakie tylko można, ułatwienie w dostawianiu rzeczy tak istotnie potrzebnych, jak jest sól;

I wysłuchawszy Opinii Rady Państwa Rozkazuemy: 1) zmniejszyć cenę soli wewnętrznej w porównaniu do roku teraźniejszego, z magazynów hurtowych i miejscowego dostarczenia od 5ciu do 40stu kopiejek na pudzie, uważając na położenie źródeł i gubernii, które w sól z nich się opatrują, i podług mniejszej lub większej dogodności transportu, stosownie do wydającego się pospółu z tym, z osobnym NASZYM rozkazem o cenach przedawnionych soli na rok 1825, wyrachowania: mający zaś wyniknąć stąd ubytek, przyjąć na rachunek skarbu. 2) Dla ulgi Gubernijom nad morzem Bałtyckim i miejscom, które im są przyległe, zmniejszyć poszlinę tamożną od wszystkiej soli zagranicznej, przywożonej do portów gubernii: Estońskiej, Inflanckiej i Kułlandzkiej i do miasta Narwy, dziesięcią kopiejkami srebrem od każdego puda; w portach zaś *St. Petersburga*, gubernii Archangielskiej i w Tamożniach na całej linii lądowej, zostawić teraźniejszą poszlinę w swej mocy; jako te miejsca mają więcej dogodności używać na swe potrzeby sól wewnętrzną.

Zmniejszając tym sposobem dochodu od soli około trzech milionów rubli, MAMY NADZIEJĘ, że wierni poddani NASI uyrzą w tém nowy MONARSZEY NASZEY o nich pieczy. Dan w *Sankt-Petersburgu* dnia 26 listopada roku od Narodzenia Chrystusa Pana 1824, a Panowania Naszego, dwudziestego czwartego.

Na autentyku podpisano własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką tak: ALEXANDER.

Przez Naywyższy Ukaz do Rządzącego Senat, pod dniem 24 listopada 1824 roku, mianowani Prezydentami Sądu Głównego Gubernii Wileńskiej: Departamentu 1go Jan Marcinkiewicz-Żaba; 2go Departamentu Symon Zawisza.

Ukazy Rządzącego Senatu, nowo-ogłoszone, są:

1) Dnia 29 listopada 1824 roku, z 1go Departamentu, o prawidłach zdawania rachunku, pieniędzy wydawanych na przeprowadzenie rekrutów.

2) Dnia 8 grudnia 1824 roku, z 1go Departamentu, o przypuszczeniu Obywateli Gubernii białoruskich do pożyczek pieniędzy z Banku, na snowie ogólnej.

3) Dnia 9 grudnia 1824 roku, z 1go Departamentu, o pobieraniu poszlin przy wprowadzeniu z Cesarstwa do Królestwa Polskiego, i z niego do Cesarstwa, lukrecyi smażonej w cukrze, również i innych płodów, wyprowadzanych z Cesarstwa do Królestwa.

4) Dnia 9 grudnia 1824 roku z 1go Departamentu, o przyjmowaniu i opatrywaniu Oficerów

wojskowych w szpitalach miejskich i lazaretach półkowych.

5) Dnia 10 grudnia 1824 roku z 1go Departamentu, o przesyłaniu do Banku Pożyczkowego świadectw dodatkowych na majątki przeterminowane.

6) Dnia 10 grudnia 1824, z 1go Departamentu, o porządku następstwa po osobach, którym nadane są dzierżawy skarbowe starostw i majątków arendownych i o dalszych rzeczach.

7) Dnia 11 grudnia 1824 roku, z 1go Departamentu, o przeniesieniu z Georgiewska do Stawropola mieysc Urzędowych Obwodowych.

Mowa Pana Ministra Oświecenia Narodowego, miana na posiedzeniu Rządu Głównego Szkół, d. 11 grudnia 1824, po przeczytaniu Naywyższego Ukazu, na jego imię, z dnia 17 listopada tegoż roku. ()*

Mościwi Panowie! Słuchaliśmy N a y w y ż s z e g o J E G O C E S A R S K I E Y M O Ś C I Ukazu, przepisyującego nam powinność naszą. Widzimy z niego, i możemy, wchodząc we wszystkie, należące do tego okoliczności, jeszcze dokładniej widzieć i do wiedzieć się, że wbrew wydanym nigdy przez KATARZYNĘ WIELKĄ i BŁOGOSŁAWIONEGO ALEXANDRA, N a y w y ż s z y m Ukazom, niektóre księgi, zawierające w sobie niezgodne z wyznaniem naszym tłumaczenia o wierze, bez należytego rozpatrzenia, były drukowane i na świat wydawane, gdy obok tego, napisane w celu obalenia tych fałszywych tłumaczeń, ścisłym podległy zakazom. Nadużycie to, ciągnące za sobą bardzo szkodliwe skutki, po jego odkryciu, pobudziło CESARZA JEGO MOŚCI do położenia końca takim dążeniom, przez które, podług wyrazów Ukazu, *pomyślność narodu wiele stąd szkody ponieść może*. Niech mi wolno będzie rozszerzyć się nieco w tém miejscu nad mocą i znaczeniem tych wyrazów. W rzeczy samej, nie tak nie jest szkodliwem, jak pisma moralności przeciwne, cłytremi, namiętnościom ludz kim dogadzającemi rozprawianiami, łowiące w sidła swe niewinność. Dobrze jeden z uczonych francuzów, w czasie panującego u nich bezrządu i szerzenia się maxym rewolucyjnych, do swych spółziomków powiedział: „lepiej jest wszystkim pozwolić przedawać truciznę, aniżeli pisać i drukować zarazliwe księgi.” Nie zaś nie jest tak niebezpiecznem i szkodliwem, jak księżki, które pod postacią, pełnej tajemnic i wysokiey o wierze Chrześcijańskiej nauki, burzą jej rzeczywistość, i uczą prawdziwey irreligii; niszcząc wszelką moralność, wiodą zwolenników i uczniów swoich do nieuchronney w tém i przyszłym życiu zguby: bo sami tylko bezrozumni myślą, że mogą obalić wiarę. Wiara pochodzi od Boga, i tak jest utwierdzona, jako słońce w pośrodku świata. Cóż zrobili, co powstawali na wiarę, fałszywi nauczyciele, i wszyscy, których oni uwiedli, ich naśladowcy? Znikli z powierzchni ziemi, poginęli w przepaściach zaburzeń narodowych, wproch się obrócili, bez pokuty i pogrzebu: a wiara trwa i trwać

(*) Ukaz ten wydrukowany w N. 154 Kuryera Litewskiego r 1824.

będzie, wyciągają ręce swe ku Niebu, i modlą się do Chrystusa Zbawiciela, ażeby wylał na nich kielich przebaczenia. Potrzebaż za przykład przywozić, jak niewzruszone jest i szczęśliwe Państwo, złożone przymierzem prawowiernej religii? Zwróćmy oczy na Ojczyznę naszą. Kto w pamiętnym wieku tego dwónastym roku, przeciw obróconym na nas siłom Europy całej, umocnił naród nasz jednodusznym mężstwem? Wiara. Kto podnosił głos modlitwy swojej o zbawienie Cesarza i udarowanie go zwycięstwem nad nieprzyjaciółmi? Wiara. Kto w czasie długotrwałej nieobecności Jego z wojskami, w tak rozległym kraju naszym, porządek i pokój zachował? Wiara. Kto po wygnaniu niszczącego nieprzyjaciela ze spaloney Moskwy, zapaliwszy nanowu kadzidło wonności, głośno zawołał: *powstanie Bóg i rozproszeni zostaną nieprzyjaciele jego?* Tryumfująca wiara. Lecz któż wyliczy te dobra, nie mówię zgola ospodziejowanych po śmierci, ale nawet i tu, w życiu na tém padole ziemskim, przez wiarę nam dawane? Powstawać więc przeciwko niey, przeciw tak zbawiennemu dla nas darowi, zesłanemu dla nas z miłosierdzia Najwyższego, burzyć czystą naukę Chrystusa nierozważnemi rozumowaniami ludzkimi, nie tylko pycha bezrozumna, ale też przedsięwzięciem zbrodniczem. 'Toto zgubne zło CESARZ JEGOMOŚĆ wskazując, w przytoczonych wyżej wyrazach swoich: *Pomyślność narodowa wiele złąd szkody ponieść może, Najwyższy przydaje: a tém samém obowiązani jesteście przed Bogiem i przed Nami, dotożyć czynnego nad tem dozoru, niszcząc i odkrywając wszelkie, rozrzucone po książkach albo inaczej w paładanych nauk, i nie dopuszczając im pod żadną postacią istnieć i nanowu się zjawiać.* Otoż, Mościwi Panowie, na mnie i na was, współpracowników moich, włożona święta powinność! Święta, równie dla woli Najpotężniejszego MONARCHY, jak i dla głosu własnego naszego sumnienia: bo i Bóg, i MONARCHA, i Ojczyzna, wymagają, ażeby zasiewane były nasiona Ewangelicznej nauki, a nie plewy fałszywych rozumowań, psujących serce i obyczaj. A zatym mam nadzieję i jestem przekonany, że każdy z WPP. poczyta sobie za powinność, czytając książki, albo rozpatrując sposób wykładanych nauk, zwrócić uwagę na to: azali nie są gdzie umieszczone jakie rozprawiania, lub myśli, albo wyrażenia, przeciwne Wierze, Rządowi i dobremu obyczajom. Jeżeliż zaś w jakimkolwiek dziele, takie miejsca dostrzeżone będą, tedy każdy, z powołania i należenia swego do Ministerium Oświecenia Narodowego, i przez miłość dobra Ojczyzny, obowiązany jest je wypisać, albo zaznaczyć w książce, podać Rządowi Głównemu Szkół, który przedsięwzięcie swe środki, do przecięcia i pohamowania tego zuchwalstwa złośliwie rozumujących: bez tego bowiem, dopuszczając działać zgorzeleniu, próżno będziemy na sobie nosić imię oświecicieli narodowych, nie dopełnimy woli Monarszey, nie zachowamy dobra Ojczyzny, i będziemy musieli odpowiedzieć przed Bogiem i MONARCHĄ.

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 28 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej).

N. Cesarz Jmć zatwierdził towarzystwo ogniowe i upoważnił Rząd Austrii niższej do wydania stosowney odezwy do zwierzchności miejscowych. Wspomniane towarzystwo, zrzekające się wszystkich zysków pieniężnych, i złożone z członków w Arcy-Xięstwie Austrii, poniżej Ems, liczyło do końca listopada r. b. 31 841 właścicieli domów, którzy się do niego zapisali, końcem wazjemnego zabezpieczenia 57 956 domów i zabudowań, wartości 17 milionów 362 675 złotych ryńskich pieniędzmi konwencyjnemi.

NIEMCY.

Od brzegów Menu d. 28 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Izba handlowa we Frankforcie nad Menem, mając sobie od wyższej władzy przedstawiony do

opinii projekt utworzenia banku miejscowego, oświadczyła jednomyślnie, iż zamysł ten nie odpowiada prawdziwym interesom stanu kupieckiego w mieście Frankforcie. Zdaje się więc, iż wspomniany projekt nie otrzyma zatwierdzenia od Senatu, i na przyszłość wniesionym nie będzie.

Słychać, iż stanom Wielkiego Xięstwa Badeńskiego podane zostanie nader ważne przełożenie, to jest, układ z dawniejszą szlachtą Rzeszy, która odstępuje rządowi jurysdykcji patrymonialney służącej jej podług Aktu Związku Niemieckiego.

Deputacya miasta Manheimu ofiarowała d. 26 b. m. generałowi porucznikowi baronowi Stockhorn i dyrektorowi powiatowemu Fröhlich dwa pięknie ozdobione pułhary z napisem: *Wdzięczne miasto Manheim, w czasie powodzi d. 30 października 1824 roku; a to na pamiątkę ratunku, jaki ci szanowni mężowie dawali nieszczęśliwym podczas tej okropney klęski.*

Sasi, znajdujący się we Frankforcie nad Menem obchodzili d. 22 b. m. rocznicę urodzin Króla swego, Fryderyka Augusta, Nestora Monarchów Europejskich, który teraz zaczął 75 rok życia swego.

Towarzystwo centralne dobroczynności w Düsseldorf otrzymało składki do d. 22 b. m. 8 075 talarów, na wsparcia nieszczęśliwych, którzy przez powódź majątek utracili. Zbierane na ten cel składki w kraju badeńskim wynoszą już 58 364 złotych niemieckich.

Zdaje się, iż układy ze Stolicą Apostolską i rządem niderlandzkim względem konkordatu niewzięły pomyślnego skutku.

Gazeta, wychodząca w Szafuzie, donosi, iż wszyscy oficerowie 2go pułku szwajcarskiego, podali generałowi dowódcemu w Bajonnie oświadczenie, iż nie życzą sobie wejść do służby hiszpańskiej.

Miasta hannowerskie doznają częstych pożarów. Niedawno spaliło się miasteczko Salzheimendorf, gdzie przeszło 100 domów zgorzało.

PRUSSY.

Berlin d. 4 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Pan Nagler, jeneralny pocztmistrz oraz Nadzwyczajny Posel i Pełnomocny Minister przy sejmie Związku Niemieckiego, udał się ztąd niedawno do Wiednia.

Cesarsko-Austryacki goniec gabinetowy Leiden, wyjechał z tutejszey stolicy do Wiednia.

Królewiec d. 26 grudnia.

(z teyże gazety.)

Rozpoczęty d. 14 listopada sejm stanów prowincyi naszej ukończył się d. 22 b. m.

List prywatny z Memla donosi, iż tam w nocy z d. 20 na 21 b. m. był mocny wichor północno zachodni, przez co woda w porcie podniosła się do takiej wysokości, jak była w roku 1802. Zalała bulwark przy moście aż do komory składowey, tudzież przyległe ulice. Nowy rynek był podobny do jeziora; pływano po nim czółnami. Z powodu wciskającej się wody musiano wyprowadzić więźniów do domu głównej straży. Szychty drzewa rozwalily się, i gdyby woda jeszcze na kilka cali weszła, zalałaby komorę składową i ogromną zrządziłaby szkodę. Dotąd słychać, iż tylko pewna ilość cukru i zboże w jednym spichrzu przemokło. Między godziną 9tą i 10tą zrana zaczęła woda opadać, a wieczorem o godzinie 5tej wróciła do brzegów. Częste i mocne burze popyły drogę nad brzegiem i uczyniły ją niebezpieczną. Kupiec Müller z Hamburga, jadący pocztą do Memla, utonął między Nidden i Schwarzwort z pojazdem i 4ma końmi. Znalezione potem pojazdy, konie, nieco sprzętów i pieniądze; lecz zwłok nieszczęśliwego kupca, którego śmierć mieszkający tu ojciec i małżonka zostawiona w Hamburgu z dworgiem dzieci oplakują, tudzież ciała pocztyliona, dotąd jeszcze nie można było znaleźć. Kilku dniami pierwiej, pocztmistrz w Nidden był świadkiem, jak pocztylion wiozący pocztę listową, utonął, jadąc nad brzegiem; koń tylko z tłumoczkim z li-

stami uratował się. Od 9 tygodni panują także w Królewcu deszcze z wiatrem, przez co już kilkakrotnie niższe części miasta zalane były.

W Ł O C H Y.

Rzym d. 8 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Wiadomo, iż dawniejszy pierwszy minister i polubieniec Baszy Egiptskiego, otrzymał od niego pozwolenie, aby mógł wydać syna swego *Abrahama Caschiur* do Rzymu na naukę w *Collegium de propaganda fide*. Przed rokiem zaś Nuncyusz papieżki w *Alexandryi* donosił, iż Basza oświadczył życzenie, aby Oyciec ś. mianował młodego *Abrahama Caschiur* Patriarchą w *Memphis*, i aby tenże mógł jak nayszybciej objąć tę dostojność. Ze względu na wypływające ztąd korzyści dla religii katolickiej, Oyciec ś. na zgromadzeniu kardynałów postanowił nadać dostojność biskupią młodemu *Caschiur* (lubo jeszcze niemającemu wieku przepisanego kanonami, bo dopiero zaczął rok 25 i mianować go Patriarchą w *Memfis*. Młody *Caschiur*, otrzymawszy oraz 30 000 sztuków na wydatki podróży od *Collegium de propaganda fide*, udał się do *Kairu*. Lecz jakież pióro określi zadumienie Stolicy Apostolskiej po odebranej wiadomości, iż w *Kairze* nie tylko nie uznano nowego Patriarchy, lecz nawet terazniejszy minister baszy (gdyż oyciec *Caschiur* dawniejszy minister baszy umarł) niepozwoił mu wysieść na ląd. Młody Patriarcha znajduje się teraz w porcie *Genui*, gdzie odbywa kwartanę.

— Dnia 16. —

Onegdaj ogłoszono tu edykt kardynała *Zurlo*, jeneralnego wikaryusza, obeymujący przepisy względem ubioru kobiet. Wyrażono w nim: „Jeszcze w roku 1683, Papież *Innocenty XI*, kazał wydać surowe postanowienie, przeciwko nieprzyzwoitym ubiorom kobiet, i tym, któreby tak nagannym zwyczajem zawiniły, zagroził ekskomuniką. Zboleścią musiał teraz Oyciec ś. *Leon XII* postrzedz, iż niemało kobiet na ulicach i miejscach publicznych, a nawet w kościołach, wykracza ubiorem swoim przeciw przystojności, i chociaż po odprawionych niedawno missjach i ćwiczeniach religijnych, i po oycowskim przez Papieża napomnieniu, z powodu rozpoczynającego się świętego (Jubileuszowego) roku, spodziewać się należy zwrócenia na drogę cnoty i uczciwości, jednakże ze względu na ważność przedmiotu, widzi się Jego Świątobliwość zniewolonym, zakazać wszelkiego nieprzyzwoitego ubioru pod zagrożeniem karami pieczętnymi i cielesnymi, mianowicie tym kobietom, które na pierwsze spójrzenie zdają się okryte, a jednak przez obcisłe suknie dają zgorszenie i obrażają przystojność. Wkłada się obowiązek na rodziców, mężów i właścicieli domów, aby nad tém czuwali; zabrania się oraz wszystkim krawcom, szwaczkom i utrzymującym stroje, robić takowych sukien i przedawać. Zaleca się przełożonym kościołów, zakrystyanom i t. d. aby damy, chcące wchodzić do kościoła bez zasłony, lub w nieprzyzwoitym ubiorze, grzecznie wypraszały; upoważnia się ich oraz do wyprowadzenia gwałtem czyniących opór, w czym wyższa władza pomagać im będzie. Wzywa się nakoniec wszystkich proboszczów i księży, aby wszelkimi sposobami przez napomnienia i kazania powściągałi takowe nadużycie, i karność chrześcijańską w zupełnej świetności przywracali. — W drugim tegoż dnia wydanym postanowieniu, zakazano oberżystóm i t. d. przyjmować nierządne i złą reputacją mające osoby płci żeńskiej pod żadnym pretextem. Niemoga także mieć w pokojach gościnnych żadnych gorszących malowań i rycin, tudzież gry zakazanej w domu swoim.

H I S Z P A N I A.

Madryt d. 16 grudnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*)

P. *Campo-Sagrado* upraszał powtórnie Króla, aby go z Katalonii odwołano. Wyraził on, w przełożeniu swoim, „Katalonia jest spokojnie-

szą, aniżeli się spodziewać można było; lecz opinia powszechna jest więcej za ustawami rewolucyjnego rządu, niż za teraźniejszym rzeczą porządkiem. Wszakże tak nazwani, *Negros*, zachowują się bardzo spokojnie.

Sławny doktor *Castello* dostał niespodzianie rozkaz oddalenia się z *Madrytu*.

Wojsko francuzkie, które wyszło już z *Madrytu*, i dostało rozkaz zatrzymania się w *Starej-Kasylii*, stoi ponad *Ebro* i *Duero*, jeneral tąd dywizją dowodzący, mieć będzie główną kwaterę w *Vittoria*.

Anglik *Dawnie* jeneralny inspektor ochotników Królewskich i dowódca wojska w Andaluzji, nie był w *Kadyxie* dobrze przyjętym. Z odezwy municypalności tamtejszej wyczytać można, że pomimo wezwania, ani jeden ochotnik nie stawiał się pod chorągiew angiła. Widać, że duma hiszpanów, jest tym obrażona, ażeby służyć pod rozkazami cudzoziemca. Wyprawiony jeneral w odezwie jaką w *Kadyxie* wydał, chwając w ogólności Andaluzyanów, wymawia ostro, opieszłość i nieprzychylną, mieszkańcom miasta *Vejer* i *Medyna-Sedonia*. Podobnież mocne wyrzuty robi mieszkańcom miasta *Arcos de la Frontera*, gdzie nie mógł zebrać jednego oddziału ochotników, chociaż bandy łotrów codziennie w okolicach snują się i pod same bramy miasta zbliżać się ośmielają.

Kolumbijska korweta *Kongres*, ścigana przez hiszpański okręt wojenny *Azja*, wpadła pod *Huanco* na mieliznę i rozbiła się.

Donoszą z *Puerto-Rico*, że była tam straszliwa burza, przez 24 godzin trwająca, która zniszczyła zupełnie wioskę *Carborojo*, i przeszło 1170 domów w okolicach rozwalila.

F R A N C Y A.

Paryż d. 25 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Gdy 23ci artykuł ustawy konstytucyjnej przepisuje, aby pierwsze zgromadzenie prawodawcze, po wstąpieniu nowego Króla na tron, ustanowiło listę cywilną jego na cały ciąg rządu; zdaje się więc, iż okoliczność ta, będzie również jednym z pierwszych przedmiotów, które Izbowi do naradzenia się podane zostaną. Teraźniejsze posiedzenia nie ukończą się zapewne w kwietniu, i podczas uroczystości koronacyi w maju, obrady zostaną odroczone. Izba Deputowanych składa się teraz z 430 członków.

Od czasu objęcia rządów teraźniejszego Króla Francuzkiego, podano 30 000 prośb o wsparcie z kasy cywilnej. Chociaż Monarcha wszystkie prośby łaskawie przyjął i sam je czytał, niepodobna mu jednak było przychylić się do wszystkich. Do wyznaczonych w rocznicę imienin swoich 200 pensy przydał niedawno 300. Rodziny czterech braci *Chathelineau*, którzy w wojnie wandejskiej polegli, otrzymali 8,000 franków rocznej pensyi. Na pomnik dla męczenników w *Quiberon* przeznaczył Monarcha 10,000 franków, małżonka *Del-fina* dała 500 franków ubogim krewnym jenerała *Pichegru*.

Przybyła tu Pani *Canning*, małżonka ministra angielskiego spraw zagranicznych.

Minister domu królewskiego, który od 3 miesięcy dał wysłuchanie więcej niż 2,000 osób, ogłosił wezwanie, aby przez ciąg teraźniejszego posiedzenia Izba nie odwiedzano go bez potrzeby.

Czytamy w dziennikach tutejszych, iż kapitan pewnego okrętu angielskiego, który nie dawno płynął do *Liverpool*, oświadczył, iż na Kanale pływa tyle towarów z rozbitych okrętów, że mógłby być nimi naładować swój okręt, gdyby mu czas pozwolił.

Z powodu częstych deszczów urwał się d. 15 b. m. znaczny kawał tarasu, przy zamku *Xięcia Orleanu* w *Amboise* i 5 domów ziemia zasypała; przez co jeden starzec utracił życie z córką swoją, a dwóch innych ludzi zostało skaleczonych.

Złożono Rządowi ogólny rapport o stratach, które nadzwyczajna powódź zrzuciła w gminach francuzkich nad *Renem*. Szkody są ogromne.

mnę; kilka tysięcy ludzi nie ma schronienia i o-
dzieży, a nawet doznaje głodu. Przedsięwzięto
środki dla prędkiego zaradzenia nędzy.

Dnia 19 b. m. Arcy-Biskup *Paryżki* poświęcił
11 kapłanów, 39 dyakonów, 17 subdyakonów, 63
minorystów, w ogóle 156 osób.

Jeden z tutejszych dzienników wyraża, iż
list kardynała *Somaglia*, względem urzędzenia in-
teressów duchownych na wyspie *Hayti* (*St. Do-
mingo*), w którym prezydenta *Boyer*a tytułuje naj-
wyższym naczelnikiem (*Chef supreme*), może być
uważany za pomyślny znak układów między Fran-
cyą a wspomnianą wyspą.

Administracya więzień oznajmiła urzędownie,
iż z siedzących w 7miu tutejszych więzieniach
11,032 więźniów, od 1 stycznia do 1 grudnia r. b.
nie umarło jak 59, w więzieniach zaś *St. Denis* i
Villers-Cotterets, w których osadzonymi są wło-
częgi, żebracy i tym podobni, z 2,431 umarło 198.
Przyczyna tej różnicy, nie jest inną, jak że w o-
statnich więzieniach znajdują się starzy, rozpustni
i chorowici ludzie. Liczba osadzonych w nowych
więzieniach paryżkich wynosiła na początku tera-
źniejszego roku 3,821, a na początku b. m. 3,526.
W przeciągu tegoż czasu wypuszczonych zostało
9,672.

— Dnia 26. —

Z wojska naszego w Hiszpanii pozostanie 40sty
półk piechoty liniowej *Figueras*, a 19ty w *Seo-
Urgel*. Obie te twierdze są pod rozkazami jene-
rała porucznika *Rottenburg*, dowodzącego dywi-
zyą we Wschodnich Pyrenach. *Barcelona*, *Ho-
staltich* i *Korunna* są pod rozkazami jenerała poru-
cznika *Briset*, dowodzącego dywizją w Katalonii.
Powrót wszystkich półków został wstrzymany do
czasu nieograniczonego, wyjąwszy *Mozelski* półk
huzarów i 10ty półk lekkiej piechoty, z których
pierwszy uda się do *Lugdunu*, a drugi do *Awenionu*;
półki 11sty i 12ty piechoty liniowej pozostaną
w *Saragossie*.

— Dnia 28. —

Król Jmé mianował Pana *Ravez* Prezesem
izby deputowanych.

Wozora dał Monarcha wysłuchanie Xiążę-
ciu Sasko-Koburgskiemu *Leopoldowi*. Tegoż dnia
Delfin zwiedził więzienie wojskowe *Montigni*.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 14 grudnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Gazety włoskie umieściły następujący arty-
kuł z *Ligowicy* pod d. 3 października, wyjęty z
gazety greckiej *Telegraf*: „Od różnych ziomeków
naszych, którym się udało umknąć z obozu nieprzy-
jacielskiego, a zwłaszcza od dwóch młodzieńców,
zabranych w niewolę podczas niespodziewanego
wpadnięcia jazdy nieprzyjacielskiej na dolinę *Vra-
chori*, dowiedzieliśmy się, jaką szkodę zrzadzili Tur-
cy przez ten wypadek w tamecznej okolicy. Wszy-
stkim mężczyznom, których tam zostali, a któ-
rych było 30, poucinano głowy; wzięli zaś z sobą 25
kobiet i dzieci. Za powrotem jazdy do *Cara-
vensera*, kazał *Omer* basza stracić 10 kobiet, o-
strzyż im głowy i przyłączyć do głów mężczyzn,
a potem na znak odniesionego zwycięstwa posłać
do *Laryssy*. W *Attyce* rozeszło się zupełnie wojs-
ko nieprzyjacielskie; piechota wsiadła w zatoce *Volo*
na statki i popłynęła do *Stambułu*, a jazda udała się
spiesznie do *Zeituni*. Jenerał grecki *Mitzos* zajął
miasto *Petrashik* (*Neopatra*).”

NIDERLANDY.

Bruzella dnia 28 grudnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Xiążę *Oranii* przybył onegdaj z *Petersburga*
do tutejszej stolicy, a na wiosnę znowu tam wy-
jedzie po swoją małżonkę.

Druga Izba powszechnych stanów krajowych
odroczyła obrady swoje do 4 stycznia, a przez ten
czas kommissye zajmą się roztrząsaniem kilku
projektów do prawa.

ANGLIA.

Londyn dnia 21 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dnia 18 b. m. odprawiła się w *Windsor* rada
gabinetowa, na której postanowiono znowu odro-
czyć Parlament do d. 3 lutego. Tegoż dnia by-
ł u Króla Jmci pokoje w *Windsor*; przy tej okolicz-
ności Lord *Erskine*, mianowany posłem naszym
przy dworze Wirtembrskim, pożegnał Monarchę,
a Vice-Hrabia *Strangford*, który powrócił ze *Stam-
bułu*, został przedstawiony Królowi Jmci.

Zebrała dotąd w tutejszej stolicy składka na
wsparcie wygnańców włoskich i hiszpańskich wy-
nosi 44,000 zł. pol.

W zeszłym tygodniu wyprawiono ztąd goń-
ca gabinetowego do *Ankony*, z kąd listy swoje po-
śle przez innego gońca do *Korfu*, i tam zaczeka na
jego powrót.

Gazeta Times twierdzi ciągle, iż Król Jmé
Francuzki powoła Xiążęcia *Polignac* do ministe-
ryum swego.

Jedna z tutejszych gazet pisze, iż dwór rzym-
ski wstrzymał do późniejszego czasu żądanie, aby
duchowieństwu we Francji przywrócono dobrą;
teraz zaś utrzymywanie xiąg stanu cywilnego ma
być oddane duchowieństwu.

Słychać, iż Rząd nasz przychylił się do żąda-
nia Kompanii Wschodnio-Indyjskiej, względem
powiększenia wojska w Indyach, dokąd albo po-
śle 6 półków, albo będące tam półki powiększy
jedną kompanią.

Czytamy w *gazecie Morning-Chronicle*, iż
Pan *Canning* jest w wielkim kłopotie z powodu
interessów południowo amerykańskich. Pan *Hal-
lert*, jenerałny konsul *Buenos-Ayreski* w *Londynie*
nie jest jeszcze uznany, gdy tym czasem Pan *Por-
rish*, także konsul angielski w *Buenos-Ayres*, zo-
stał tam nayokazalej przyjęty. Podobnie przy-
jęto półkownika *Hamilton* w *Bagota*, gdy tymcza-
sem Pan *Hurtado* bawi w Anglii, jako prywatny
człowiek. Taki sam przypadek zachodzi wzglę-
dem P. *Michilena*, posła meykańskiego, kiedy
wiele honorów okazano Panu *Hervey* w *Mexyku*.

— Dnia 23. —

Xiążę *Wellington* miał niedawno dwie długie
narady z Hrabiami *Westmoreland* i *Bathurst*.
Słychać o rozdwojeniu zdań ministrów naszych,
względem interessów greckich i nadania swobód
katolikom irlandzkim.

Gazety tutejsze umieszczają różne uwagi z
powodu, iż dobrowolne z gabinetu oddalenie się
Lorda *Sidmouth*, tak dawnego urzędnika, małe
wrażenie uczyniło, i że P. *Canning* ma wielką
przewagę.

Odebrane tu listy z Hiszpanii wyrażają, iż bu-
dowane w *Ferrolu* fregaty ukończą się w lutym lub
marcu i z oddziałem wojska, złożonym blisko z
500 ludzi popłyną na Ocean. Wojsko francuzkie
zaczęło wychodzić z *Korunny*, lecz z powo-
du powstałych zozruchów, natychmiast powró-
ciło. Donoszą także, iż były naczelnik polityczny
Escario dowodzi bandą konstytucjonistów w *Ri-
oja*.

Składka, zbierana przez tutejszego bankiera
Goldschmidt dla Niemców, których powódz do nę-
dzy przywiodła, wynosi przeszło 80 000 zł. pol. w
Manchester zebrano już tym celem 52,800 zł. pol.

Rząd wyspy *Hayti* (*St. Domingo*) ma zaciąg-
nąć w *Londynie* pożyczkę w ilości 36 milionów
franków, dla wynagrodzenia francuzom, którzy po-
siadali tam plantacje.

Pozwolono drukować, Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler,

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 2.

Wilno dnia 5 stycznia v. s. 1824 Roku.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

1 Императорскаго Воспитательнаго дома отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляея, что въ ономъ продается за неплатежъ проценцовъ заложенное недвижимое имѣніе Вишебскаго Помѣщика Викентія Хржановскаго, состоящее Вишебской Губерніи Невельскаго Повѣта при Сельцѣ Мацковѣ 4, въ деревнѣ Починкахъ 18 и того мужеска пола двадцать двѣ души со всею принадлежащею къ онымъ землею и всякимъ на ней спроеіемъ; для чего и назначаюся торги будущаго 1825 года апрѣля мѣсяца: первый 7го, вторъй 9го и третій 14 числа; желающіе оное имѣніе купить благоволишь являясь въ Опекунскую Совѣщъ означенныхъ числъ въ присудственное время гдѣ могутъ видѣть опись имѣнію и условия.

За Экспедишора Пешрь Мещерскій.

О г л о с з е н и е.

1. Od Rady Opiekunskiej Sankt Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ogłasza się: iż w niej przedaje się za nieopłacenie procentow, oddany na ewikcyą nieruchomości majątek Obywatela Witebskiego Wincetego Chrzanowskiego, położony w Gubernii Witebskiej powiecie Newelskim, składający się z przysiółka Mackowa dusz 4, ze wsi Poczynkach 18, w ogóle dusz płci męskiej 22, ze wszelką należącą do niego ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem, na co назначаają się targi następującego 1825 roku w miesiącu aprylu: pierwszy dnia 7, drugi 9, a trzeci 14. Życzący kupić pomieniony majątek, zechcą przybyć do Rady Opiekunskiej w dniach oznaczonych w czasie posiedzenia, gdzie mogą widzieć inwentarz majątku i warunki.

За Экспедитора Пешрь Мещерскій.

1 Императорскаго Воспитательнаго дома отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляея, что въ ономъ продается за неплатежъ проценцовъ заложенное недвижимое имѣніе Себежскаго Повѣта помѣщика Ивана Игнатовича Поприковского, состоящее, Вишебской Губерніи Себежскаго Повѣта при имѣніи Кораснѣ дворовыхъ 11, въ деревнѣ Дубровнѣ 8, Поддубнѣ 18, Хамелище 24, Лугинкѣ 22, Обишелѣ 7, Пыжовѣ 17, Поддаче 18, Мельницѣ 12 и того сто тридцать семь душъ мужеска пола съ принадлежащею землею и на ней всякимъ спроеіемъ; для чего и назначаюся торги будущаго 1825 года апрѣля мѣсяца: первый 7го, вторъй 9го и третій 14 числа; желающіе оное имѣніе купить благоволишь являясь въ Опекунскую Совѣщъ означенныхъ числъ въ присудственное время, гдѣ могутъ видѣть опись и условия.

За Экспедишора Пешрь Мещерскій.

1. Od Rady Opiekunskiej Sankt-Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu Wychowania ogłasza się, iż w niej przedaje się za nieopłacenie procentow, oddany na ewikcyą nieruchomości majątek, Obywatela powiatu siebiezkiego, Jana Ignacego syna Potrykowskiego, położony w Gubernii Witebskiej, powiecie Sieiejskim, przy majątku Korasnie dwornych 11, we wsiach: Dubrownie 8, Poddubniu 18, Chamieliszczu 24, Ługinu 22, Obiteli 7, Łowiu 17, Poddacze 18, Mielnicy 12, w oie 137 dusz płci męskiej, z należącą ziemią a niey wszelkim zabudowaniem; na co назначаają się targi następującego 1825 roku,

miesiąca kwietnia, w dniach 1szy, 7, 2gi 9, a trzeci 14; życzący kupić pomieniony majątek, zechcą przybyć do Rady Opiekunskiej w dniach oznaczonych w czasie posiedzenia, gdzie mogą widzieć inwentarze i warunki.

Za Expeditora Piotr Meszczerski.

1. Administracya Dowódcy Wileńskiego Arsenalu ogłasza: iż, chociaż dom, do tegoż Arsenalu należący w mieście Wilnie, na Sawicz ulicy położony, przeznaczony był na sprzedaż, lecz że zdarzyła się jego potrzeba, stosownie do rozkazu Departamentu Artylleryyskiego, danego do Arsenalu Wileńskiego, pod dniem 21 zeszłego decembra z N. 11,554, wstrzymuje się sprzedaż jego na czas późniejszy, aż kiedy zupełnie stanie się niepotrzebnym, i powtórnie się przeznaczy na sprzedaż przez pomieniony Departament.

1. Ponieważ tutejszy dom handlowy G. i D. Zimmermann w interesie układow z uczestnikami wyż rzeczonoego domu handlowego między sobą i z tymi, z którymi on zostawał w stosunkach handlowych, prosił Szlachetney Rady CESARSKIEGO miasta Rygi o *proclama ad convocandos creditores* rzeczonoego domu handlowego, do której to prośby przychyłono się, i żalujący zostali odesłani do Szlachetnego Sądu Woytowskiego; przeto wzywają się przez tenże Sąd Woytowski wszyscy i każdy z tych, którzyby do domu handlowego G. i D. Zimmermann, z jakiegobądź powodu wynikłe pretensye i należności mieć sądzili, ażeby z prawnymi dowodami jawili się w przeciagu 6ciu miesięcy od daty, najpóźniej do 18 kwietnia roku przyszłego do Sądu Woytowskiego *sub poena praeclusi et perpetui silentii*; a w przypadku jeśliby stawienie się miało nastąpić przez plenipotentów, wtedy ci w biegu tego ogłoszenia powinni złożyć prawne swe pełnomocnictwa do akt; w przeciwnem zdarzeniu stawianie będzie uważane na niebyłe. *Publicatum w Rydze dnia 18 października r 1824.*

E. J. Heidner.

Jud. P. Imp. Civ. Rig. p. t. S.

1. Sąd Exdywizorski za Remissą Litewsko-Wileńskiego Głównego Sądu 2go Departamentu na iednoczasowe usatysfacyonowanie wszystkich kredytorów i pretensorow JW. Tadeusza Bystrama Podkomorzego, ustanowiony w Maiątku Gutminianach w powiecie upitskim exystujący; postanowił Dekret swój oczewisty w dniu 29 xbra roku teraz idącego ogłosić. Żeby więc interessowane wtem dziele strony na pomieniony termin dla oświadczenia swych względnie dekretu zamiarow iawiły się zawiadamia. Dat. roku 1824 mca xbra 18 dnia.

Antoni Kociell Sędzia Ziemski Ptu Zawileyskiego Exdywizor prezydujący.

Antoł Kniaź Żagiell pisarz Ziem. ptu Wilkomierskiego Exdywizor.

Adam Wadołowski Sędzia Ziemski powiatu Kowieńskiego Exdywizor.

Michał Grądzki Ziemski ptu wilkom. i Exdywizorski Regent.

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 4.

Wilno dnia 9 stycznia v. s. 1825 roku

P o z e w. (z poprawą omyłek).

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc.

UUr. Ignacemu Marszałkowi Wileń. i Michałowi Balinskim sukoessorom zeszłego Ignacego Balinskiego Prez. Wrem. Depar., Ignacemu Kamerjunktur. J. I. M. Michałowi i Romanowi Lachnickim sukoessorom Dyzmiasa Lachnickiego Rady Stanu, Janowi Rossochackiemu Prez. Sądu Główn. Wrem. Depar., Helennie siostrze Prosperowi Floryanowi, Alexandrowi, Antoniemu, Felixowi synowcom Jazdowskiemu sukoessorom Urbana Jazdowskiego Prez. Z. Wileń., Adamowi Hrab. Chreptowiczowi Sędz. Kom. Eduk. Wileń., Ludwikowi Dombrowskiemu Podkom. Trockiemu, Aurelianowi Dmóchowskiemu b. Sędz. Granicz. Guber. Wileń., Szymonowi Malewskiemu Rektor. Uniw. Wileń. i Kaw., Adamowi Daukszy Prez. Grodz. Wileń., Józefowi Naborowskiemu Pisarz. Grodz. Wileń., Wincencie matce, Edwardowi synowi, Julii w zamężciu Sawickiej córce Kukielom z dokładem opieki, Dominikowi Rewkowskiemu Pisarz. Magistr. M. G. Wil., Ignacemu Wańkowiczowi v. Marszałk. Oszm. i Kawalerowi, Jakóbowi Towiańskiemu b. Pisarz. Z. Wileń., Tomaszowi Wileycy b. Prez. Z. Wileń., Janowi Giecowiczowi Kapitan. woysk Pol., Michałowi Zabłockiemu, Janowi Krukowskiemu Regent., Piotrowi Zienkowiczowi Chor. Ptu Oszmian., Walentemu Jankowskiemu b. Sędz. Gran. Osz., Łukaszowi Kuleszy, Tadeuszowi Dombrowskiemu Rotm., Janowi Bobrowskiemu, Maciejowi Usiłowiczowi Komor. Zawil., Elżbiecie Sierakinowej Major. Woysk Ross., Adamowi Szybakowskiemu Porucz. W. Pols., Józefowi i Ewie Moskiewiczom, Józefowi Giecowi B. M. G. W., Mateuszowi Bańkowskiemu, XX. Dominikanom Wileń. ś. Ducha, Samuelowi Wehnerowi, Antoniemu Sędziemu Gran. Oszmian., i Jakóbowi Rewkowskiemu, Kazimierzowi i Maryi z Rewkowskich Szalewiczom Chorażym Ptu Lidzkiego, Alfonsowi i Zuzannie Wituńskim Prezydent. Grodz. Oszmian. sukoessorom Anny Rewkowskiej i stopień Xięcia Antoniego Giedroycia Prałata Katedr. Wileń., i dalszych z nabycia prezentującym, Tekli Dowgirdowej, Szymonowi Steckiewiczowi, Floryanowi Kwinty Deputata, Janowi Książewiczowi Adwokatowi, Stefanowi Rewkowskiemu Straż. Wilkom., Justynowi Byszyńskiemu, Star. Zelmanowi Hirszowiczowi i Rochli Notkównie Sakierom, oraz Berce Łappie Leybie Portuchowi, Hercowi Hirszowiczowi Iersonowi, Markusowi Klaczkowi, Zelikowi Jochelowiczowi, Noselowi Mowszowiczowi, i Zelmanowi Owsiejowiczowi Preńskiemu, już to jako pretensye ścielącym, już to do wykrycia podstępów żyda Judela Gruszki pozwanym, niemniej Bogusławowi Peżarskiemu Adw. Sądu Główn. i Karolowi Gosztowtowi do przyświadczenia powodowanym; a zaś Stanisławowi Hrab. Judyckiemu Jenerałowi b. W. Pols., Tadeuszowi Woynickiemu Kom. Xtwa Zmudz.,

Zygmuntowi Grunerowi sukoessorowi Karola Grunera, Alexandrowi Podbereskiemu, Szymonowi Kryszkiewiczowi, Józefowi b. Sędz. Grodz. Wileń. Gasperowi Deputatowi wyw. Trockiemu i Bernardynowi braciom Koziellom, Kazimierzowi Strawińskiemu Marszał. Troc., i Star. Mejerowi Kadysowiczowi Bayrakowi, Aronowi Notelowiczowi Benginsowi, Piotrowi Korzeniewskiemu, Berkowi Rytowtowi, Merce Karpelowiczowej Klaczkowej, Beniaminowi bratu Erywie i Esterze siostrze Heselowiczom sukoessorom Hesela Jankielowicza, Wolfowi Leybowiczowi Liwszycowi, Moyżeszowi Jankielowiczowi, Dwerze matce, Szmuyke synowi Klaczkom, Ickowi Sobolowi, Ickowi Tauberowi Tadeuszowi Winnickiemu, Lewinowi Kenigzbergowi, Szai Abramowiczowi, Cypkinowi zawiniającym, tudzież Newtelowi Gruszcze oycu, i Judelowi Neftelowiczowi Gruszcze synowi, również jako debitorom, a razem rozmaitych facyend na krzywdę Rewkowskiego poczynionych sprawcom, w ostatku Ickowi Abramowiczowi, Assowi i Leybie Mejerowiczowi Krowinowi, tychże facyend Judela Gruszki współnikiem, oraz Berkowi Trockiemu Pozew edyktałny przed Sąd Ziem. Wileń. i Exdywizorski na kadencya terażniejszą i następną z powództwa Ur. Franciszka Rewkowskiego b. Deput. Wyw. Osz. wynosi się oto, iż Zyd Judel Gruszko, w uczestnictwie i znowie podobnych sobie towarzyszy, zyskawszy obludą ufność nieszczęśliwą żalującego dopełnił podeyscia liczne, pochwytął za rewersami na imiona wielu osob obligi bezwalutne, pozdobywał przelewy kart żalującemu służących, pobrał kaucye i tranzakta dalsze na podradę Skarbowe, oraz blankieta, wśród czego przez frymarki i oszukaństwa skrycie i ciągle dokonywane, pozbawił Rewkowskiego summ znacznych, wprowadził go w długi przez siebie potworzone, ściągnął na niewinnego odpowiedzi niesłuszne, i prześladowania ciężkie obywateli i Skarbu, nakoniec przywiódł do smutney ostateczności oświadczenia taxy i exdywizyi świetnego niegdyś majątku, która gdy po wielu od roku 1819 czynionych odkładach, oczewiście już teraz się sądzi, i od kilku tygodni na Replikach w kontynuacyi zostaje, żalcy zatem, przy odwołaniu się do żalob uprzednich w roku 1819 w miesiącu 8brze i 9brze powynaszanych, do dekrétow akcesoryjnych różnoczynowych nastających, do awizacyi Urzędowych w Kuryerze Lit. pomieszczonych, do produktow odbytych, i do wyroku dylacyjnego w dniu 27 gbra przeszłego 1824 roku ogłoszonego pozywa: imo obżalowanych Kuleszę, Tadeusza Dombrowskiego, Sierakinowa Moskiewiczow, Gieca, Bankowskiego XX. Dominikanow Wileńskich, Wehnera, Dowgirdowę, Stefana Rewkowskiego, Steckiewicza, Antoniego i Jakóba Rewkowskich, Szalewiczow, Wituńskich, i Star. Berkę Łapę obyw. Wileńskiego do przyjęcia satysfakcyi obżalnym winney, 2re Balińskich, Rossochackiego, Jazdowskich, Chreptowicza, Dmóchowskiego, Malewskiego, Krukowskiego, Zienkowicza, Jankowskiego, Usiłowicza, oraz Star. Zelika Jochelowicza, Nosela Mowszowicza, Zelmana Owsiejowicza, i dalszych za inskrypcjami przez Gruszka bez pieniędzy zdradliwie wziętemi

i niewolnie porozdawaniem stosunki napastne ściągających, o pokasowanie wszystkich inskrypcji tychże, i o uwolnienie od onych massy. 3) Towiańskiego, Wilejkę, Giećewicza i Zabłockiego o extradycję trzech obligow v. Marszałka Wańkowicza obóygu Rewkowskim wspólnie na rub. sr. 3,000 służących, przez Gruszkę za rewersami podstępnie zdobytych, i pofrymarczonych, a razem o włączenie do massy wydziałów w konkursie Wańkowiczowskim obżalnym danych, lub też o wskazanie z procentem summ rzeczonych dokumentami objętych. 4) Podkomorzego Dombrowskiego, Kwintę, Woynickiego, i Grunera o wykrycie obrótu kart obżalnym Rewkowskim służących, a przez Staroz. Gruszkę w rzędzie innych podobnie chytro zachwyconych, jakowe jeżeli jeszcze nieuspołkowane bydy się wyświeca, o sądzenie również za niemi summ i procentow należnych, 5) Lachnickich, Wolka i Destrunga o uchylenie stosunkow wszelkich z kaucyi za Gruszką i Czarnockim przez nich Skarbowi danej źródło swe biorących i odesłanie ich całkowicie do funduszu dłużników, to jest Gruszki, i Czarnockiego, Fiszela i dalszych. 6) Byszyńskiego o skasowanie inskrypcji także bez pieniędzy przez zeszłego Notkę Azikowicza zdobytey, i niewolnie obżal. wruczoney, 7) Kukielow i Sawickich o ustronienie za dokumentem Ruszczyca przez Dominika Rewkowskiego tedy ich opiekuna żalmu przekazanym, stosunkow nielegalnych, i odesłanie ich prosto do funduszow Dominika Rewkowskiego, w razie zaś jakiegokolwiek ztąd żalgo straty, o przeznaczenie we wszystkim na tymże Dominiku Rewkowskim repetycji jednoczasowej. 8) Staroz. Markusa Klaczkę o skasowanie poszukiwań napastnych z roku 1812 czynionych, arędą zaś mieszkań dawno pokwietowanych: 9) Leybę Porlucha o odwrócenie pretensyi jego od massy do majątku Bengisa jako debitora: 10) Wolfa Liwshyca, Moyżesza Jankielowicza i Leybę Mejerowicza o wynagrodzenie strat za kartami przez obżal. na Judyckim przekazanemi, a w konkursie tegoż unikezemnionemi, znacznie poniesionych: 11) Star. Herca Isersona, Merke Korpelowiczow, Bayraka, i Strawińskiego Marszałka o kalkulacyą i weryfikacyą z dzierżawy domu, tudzież o powrót dochodow wybranych, i bonifikatę szkod poczynionych, 12) Judyckiego, Koziełow, Podbereskiego, Winnickiego, Korzeniewskiego, Berke Rytowta, i Strutyńskiego fundusz mającego Berki, oraz Star. Arona Benginsa, Sobola, Leytesa, Taubera, Berki Trockiego, o przyznanie do massy summ od nich jako to: od Grafa Judyckiego za asekuracyą 1819 junii 24, od Kryszkiewicza czer. zł. 30, bez karty od lat kilkunastu zaległemi procentami, a od dalszych za dekretami, obligami i dokumentami innemi należnych. 13) Staroz. Heselowiczow o kalkulacyą i powrót intrat między rokiem 1810, i 1814 w czasie zawiadywania kamienicą przez zeszłego Hesela do rąk jego weszłych, niemniej o extradycją dwóch zegarków 1811 i 1813 roku do reperacyi wziętych, lub o sądzenie z procentem cz. zł. 65, wartość ich wynoszących: 4) Star. Zelmana i Rochle Sakierow tudzież dalszych sukcesorow Notki o wskazanie rub. sr. 252 za pszenicę i rub. srebr. 30 w gotowiznie przez Notkę zawnionych. 15) Lewina Kenigzberga o oddanie szesciu sztuk płótna tkackiego pod rokiem 1816 wziętych czyli wedle umowy rub. sr. 60 i procentow zaległych: 16) Dworę i Szmuyę Klaczkow o wyświecenie pod juramentem summowych i innych funduszow Gruszki pod imieniem Herca Isersona, lub też czyimkolwiek u nich zlokowanych. 17) Gosztowta i Peżarskiego o wyjaśnienie okoliczności wszystkich do podradu i dokumentu titulo kompanicznego pod jakimkolwiek względem ściągających się mogących, im zaś wiadomych, 18) Star. Szaję Cypkina i Judela Gruszkę o zobowiązanie do odpowiedzi za wszelkie remanenta Skarbu, i o zabezpieczenie samychże osob: 19) Tegoż Judela Gruszkę i współników facyend jego o pokasowanie stosunkow napastnych, o wynagrodzenie strat nader licznych i wielkich przez pochwytywanie i frymarki skryptow, przez ukrycie skarbowych

dochodow, i przez dalsze różne podeyscia żalmu zrzadzonych, o wskazanie tych na ogólnym funduszu i osobie żydow, o rozciągnięciu kar za zdrady i oszukaństwa prawem przepisanych, o wzięcie ich pod najsćislejszą straż policyyną, i osadzeniu w miejscu wielkości przestępstw tylu odpowiednim: 20) Nakoniec o śledzenie kolejną właściwą waluty obligow i tranzaktow wszelkich, przez oszukania żydowskie zdobytych, a przez manifesta, Pozwy i Głosy żal. pomówionych, o uznaniu Rewkowskiemu bliźszości do dowodu i odwodu, o sądzenie przysięg na wierności komportacyi papierow, o zapisanie amissy na niejawiących się stronach, o zaskutecznienie reguł Remissy Departamentu, i o spełnienie prób wszystkich żalobami uprzedniami, tudzież produktem objętych.

Roku 1825 mca januaryi 2 dnia Woźny świadczę, iż tego Edyktalnego Pozwu kopią zgodną z autentykem z powództwa Ur. Franciszka Rewkowskiego b. Deputata Wywod. Oszmiań. po pretensorow i debitorow jego przed Sąd Ziem. Wileński Exdywiz. massy tegoż Rewkowskiego teraz sądzący się do gazety Kuryera Lit. podałem i o czasie rozprawy uwiadomiłem.

Józef Pleskaczewski Woźny Ptu Wileń.

Roku 1825 mca januaryi 3 d. Przed aktami Grodz. Ptu Wileń. stawając osobiście Woźny w górze wyrażony takową relacyą podanego Pozwu urzędownie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodeński.

Roku 1825 januaryi 4 d. Takowy Pozew wyniesiony z instancyi W. Rewkowskiego po kredytorów i debitorów Redakcyą Kur. Lit. do gazet umieścić może. Świadczyć Sędzia Grodz. Wileński Antoni Pomarnacki.

3. Administracya Dowódcy Wileńskiego Arsenalu ogłasza: iż, chociaż dom, do tegoż Arsenalu należący w mieście Wilnie, na Sawicz ulicy położony, przeznaczony był na sprzedaż, lecz że zdarzyła się jego potrzeba, stosownie do rozkazu Departamentu Artylleryjskiego, danego do Arsenalu Wileńskiego, pod dniem 21 zeszłego decembra z N. 11,554, wstrzymuje się sprzedaż jego na czas późniejszy, aż kiedy zupełnie stanie się niepotrzebnym, i powtórnie się przeznaczy na sprzedaż przez pomieniony Departament.

3. Ponieważ tutejszy dom handlowy G. i D. Zimmermann w interesie układow z uczestnikami wyż rzeczzonego domu handlowego między sobą i z tymi, z którymi on zostawał w stosunkach handlowych, prosił Szlachetney Rady CESARSKIEGO miasta Rygi o *proclama ad convocandos creditores* rzeczzonego domu handlowego, do której to próby przychylnono się, i żalujący zostali odesłani do Szlachetnego Sądu Woytowskiego; przeto wzywają się przez tenże Sąd Woytowski wszyscy i każdy z tych, którzyby do domu handlowego G. i D. Zimmermann, z jakiegobądź powodu wynikłe pretensye i należności mieć sądzili, ażeby z prawnymi dowodami jawni się w przeciągu 6ciu miesięcy od daty, naypóźniej do 18 kwietnia roku przyszłego do Sądu Woytowskiego *sub poena praecclusi et perpetui silentii*; a w przypadku jeśliby stawienie się miało nastąpić przed plenipotentów, wtedy ci w biegu tego ogłoszenia powinni złożyć prawne swe pełnomocnictwa do akt, w przeciwnym zdarzeniu stawienie będzie uważane na niebyłe. Publicat w Rydze dnia 18 października r 1824.

E. J. Heidner.

Ind. P. Imp. Civ. Rig. p. t.